

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
İstanbul III Numaralı Kültür Varlıklarını
Koruma Bölge Kurulu

Toplantı Tarihi ve No: 17.08.2021 - 484
Karar Tarihi ve No : 17.08.2021 - 6418

Toplantı Yeri
İSTANBUL

KARAR

İstanbul İli, Beşiktaş İlçesi, Ortaköy Mahallesi, Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulunun 14.12.1974 tarih ve 8172 sayılı kararı ile tespit ve ilan edilen Boğaziçi Sit Alanında, Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulunun 24.06.1983 tarih ve 15175 sayılı kararı ile uygun bulunarak 22.07.1983 tarihinde yürürlüğe giren 1/5000 ölçekli Boğaziçi Nazım İmar Planında Boğaziçi Geri Görünüm ve Etkilenme Bölgesinde kalan, İstanbul III Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 29.12.2004 tarih ve 299 sayılı kararı ile tescil edilen, 28.11.2006 tarih ve 2119 sayılı kararı ile rölöve ve cephe restorasyon projesi uygun bulunan, İstanbul III Numaralı Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 06.03.2012 tarih ve 297 sayılı kararı ile koruma grubu II. grup olarak belirlenen, 15.08.2012 tarih ve 549 sayılı kararı ile restitüsyon ve restorasyon projeleri uygun bulunan, 15.08.2012 tarih ve 549 sayılı kararı ile yapının onaylanacak plana uygun olarak kullanılmak koşulu ile restorasyon projesi uygun bulunan, 02.04.2013 tarih ve 901 sayılı kararı ile yapının yıkılarak yeniden yapılması, rekonstrüksiyon projesinin iletilmesine karar verilen, 07.01.2014 tarih ve 1369 sayılı tescilinin devamına karar verilen, anılan kararın iptali istemiyle açılan davanın İstanbul 10. İdare Mahkemesinin 06.03.2017 tarih ve E:2014/758, K:2017/478 sayılı kararı ile Bakanlığımız lehine sonuçlandığı, davaya ilişkin davacının istinaf başvurusu neticesinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 5. İdare Dava Dairesinin 28.11.2017 tarih ve E:2017/1152, K:2017/1779 ile istinaf başvurusunun reddine, "temyizi kabil olmamak üzere kesin olarak" karar verilen, hakkında 16.03.2004 tarih ve 14426 sayılı, 02.04.2013 tarih ve 901 sayılı, 09.06.2014 tarih ve 1638 sayılı, 12.02.2016 tarih ve 2716 sayılı, 04.05.2017 tarih ve 3510 sayılı, 22.03.2018 tarih ve 4083 sayılı, 25.10.2018 tarih ve 4482 sayılı Kurul kararları bulunan, özel mülkiyete ait, 38 pafta, 30 ada, 171 (eski 9-12) parsel ile ilişkin 25.10.2018 tarih ve 4482 sayılı kararın iptali istemiyle Bakanlığımız lehine açılan davanın İstanbul 3. İdare Mahkemesinin 25.02.2020 tarih ve E:2019/686, K: 2020/372 ile davanın reddine karar verildiği, istinaf başvurusu neticesinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 5. İdare Dava Dairesinin 24.06.2021 tarih ve E: 2020/919, K: 2021/1716 ile "İstinaf Başvurusunun Kabulüne, İstanbul 3. İdare Mahkemesinin 25/02/2020 tarih ve E:2019/686, K:2020/372 sayılı kararının Kaldırılmasına, aynı Kanun maddesi uyarınca dava konusu işlemin İptaline" kararına ilişkin İYUK'nun 28. maddesi uyarınca icabının yerine getirilmesinin istendiği Hukuk Hizmetleri Genel Müdürlüğün 28.07.2021 tarih ve 1574111 sayılı yazısı, kararının gereğinin yerine getirilmesinin temyiz sonucuna kadar bekletilmesinin talep edildiği ilgisininin 06.08.2021 tarih ve 874983 sayılı başvurusu, konunun ilk Koruma Bölge Kurulu gündeminde alınması ilişkin Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğünün 10.08.2021 tarih ve E.1598206 sayılı yazısı ile 12.08.2021 tarih ve 885425 sayılı uzman raporu okundu, 34.10.2286 nolu işlem dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonucunda;

İstanbul İli, Beşiktaş İlçesi, Ortaköy Mahallesi, 38 pafta, 30 ada, 171 (eski 9-12) parsel ile ilişkin İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 5. İdare Dava Dairesinin 24.06.2021 tarih ve 2020/919 Esas nolu, 2021/1716 Kararına uyulmasına, anılan mahkeme kararı gereği konunun ilgili mevzuat ve dosya kapsamında incelenmesi sonucunda; İstanbul III Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 29.12.2004 tarih ve 299 sayılı kararı ile Karayolları Genel Müdürlüğü 17.Bölge Müdürlüğü binasının; tasarım anlayışı açısından döneminin mimari yaklaşımlarını yansıtan bir yapı olması, yapıldığı dönemde daha yüksek bir tek kitle olarak yapılma olanağı varken dahi bunu ikiz kitle haline dönüştürerek, kentin yüksek tepelerinden birinde olması nedeniyle oluşturacağı silüet etkisinin düşünülmüş olması dolayısıyla İstanbul kentinde yapılan yüksek yapıların tarihi içinde önemli bir aşama ve mimari yaklaşım ürünü olması (ÇEVRE 1979 S.21), yapılışı ve sonrasında

ASLI GİBİDİR
Can Hüseyin CANDEMİR
Müdür V.

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
İstanbul III Numaralı Kültür Varlıklarını
Koruma Bölge Kurulu

Toplantı Tarihi ve No: 17.08.2021 - 484
Karar Tarihi ve No : 17.08.2021 - 6418

Toplantı Yeri
İSTANBUL

KARAR

Türkiye’de gelişen yapıım sistemlerinin ve malzemelerinin kullanılması ve üretimi konusunda önemli bir aşama ve tesislerin kurulması açısından başlangıç noktası oluşturması (BETONARME 2004-1 S.38) mimari literatürde ve eğitim yayınlarında yer almasının yanında mimarlık fakültesi eğitim sürecinde kullanılan örnek yapılardan olması, Türkiye’de 20.yy. mimari üretimleri içerisinde özellikle Zincirlikuyu-Levent aksı üzerinde daha sonra oluşan yüksek yapılar dizisi içinde bir başlangıç noktası ve kentsel simge oluşturması, tasarım ve planlama anlayışı açısından günümüz fonksiyonlarına da cevap verebilecek bir mimariye, planimetrik düzene ve esnekliğe sahip olması nedenleriyle korunması gerekli kültür varlığı olarak tesciline karar verildiği, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 5.Dava Dairesinin 28/11/2017 tarihli E:2017/1152 K:2017/1779 sayılı kararı ile istinaf incelemesinden geçerek kesinleşen İstanbul 10.İdare Mahkemesinin 06/03/2017 tarih ve E:2014/758 K:2017/478 sayılı mahkeme kararında; “... ihtilaf konusu tescilli yapının ait olduğu/yapıldığı dönemin kendine özgü niteliklerini yansıtan belge niteliğinde olduğu, sanat mimari, estetik, işlevsel, hatıra, izlenim, özgünlük, anı, teklik, nadirlik, homojenik, süreklilik, onarılabirliklik... v.b değerlerin yanı sıra yapısal durum, malzeme yapıım teknolojisi, biçim bakımından “özellik gösterdiği” Eski eser tescilli yapının yıkılmış olması görüşüne dayalı olarak değerlendirme yapıldığı görülen ikinci bilirkişi raporu yaklaşımı ile değerlendirme yapılması halinde mevcut durumu itibarıyla kültür varlığı özelliği taşımadığı yorumu yapılması halinde bu nitelikteki yapıların yıkılarak eski eser tescili kapsamından çıkartılması sonucunu doğurur ki, bu değerlendirme korunarak gelecek kuşaklara aktarılması gereken değerlerimizden olan eski eser tescilli yapıların korunmasını olanaksız kılar” denildiği; bu çerçevede yapının tescil edildiği tarih olan 2004 yılından sonra da tescile değer niteliklerini kaybetmediği anlaşılan ve sonrasında kesinleşmiş mahkeme kararlarıyla da korunması gerekli bir kültür varlığı olduğu tespit edilen yapının, tescil kaydının devamına, rekonstrüksiyon projesinin ivedilikle hazırlanarak kurulumuza sunulmasına karar verildi.